

og dag, hvornår helvede begynder, men jeg kan sige, at hvis der kan være nogen mistanke om, at der ved indgåelsen af aftalen har ligget en omgåelseshensigt, er det selvfølgelig et brud på overenskomsten, og det må det fagretlige system tage sig af.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg har jo ikke siddet i Arbejdsmarkedsudvalget, så jeg har siddet i mange timer og lyttet til diskussionen lidt udefra.

Jeg vil ikke påstå, jeg har forstået alle teknikaliteterne i debatten, men der var en enkelt ting i ministerens replik, som jeg syntes var meget sigende og meget bekymrende, nemlig at ministeren gav udtryk for, at oppositionen tilsyneladende ikke tror, at lønmodtagerne kan tage vare på sig selv. Det er jo en erklæring, der vil noget. Det er en erklæring, der siger, at i dag har vi en beskæftigelsesminister, som ikke mener, der er nogen som helst grund til at have kollektive overenskomster, og at der ingen grund er til, at der er hverken arbejdsgiverforeninger eller fagforeninger.

Jeg skal bare notere mig, at vi altså har en regering med en beskæftigelsesminister, der ser på det arbejdsmarked, han også gerne skulle være en slags tjener for, på den måde. Det er sådan set det, der for mig står som det mest skræmmende ved den debat, vi har haft her i dag.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Tidligere på dagen bredte der sig den erkendelse, i hvert fald hos partiet Venstre, at der ikke findes et ligeværdigt forhold mellem arbejdsgiver og arbejdstager på det danske arbejdsmarked. Jeg kunne forstå på ministerens svar, at den erkendelse ikke er nået til ministeren endnu, men det bør vel sådan set ikke gå ud over de danske lønmodtagere.

Men netop fordi der ikke findes et ligeværdigt forhold, og netop fordi styrkeforholdet er, som det er, er vi faktisk ret optaget af, at en hvilken som helst lønmodtager selvfølgelig kan få lov at få sin tillidsmand med ved en forhandling om deltid, og jeg skal derfor spørge beskæftigelsesministeren: Hvor i lovforslaget og i de stillede ændringsforslag står der ét eneste ord om, at lønmodtageren har ret til at medbringe sin tillidsmand?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Til hr. Ole Stavad vil jeg godt sige: Skurrer det ikke i hr. Ole Stavads ører, når han hører, at for 40 pct. af lønmodtagerne findes der ingen regler om deltid overhovedet, for 6 pct. er det totalt forbudt, og for nogle og halvtreds pct. er der varierende grader af restriktioner? Skurrer det ikke, når man hører, at hos de 40 pct. kan man gøre, hvad man vil, men på nogle mindre områder kan man ikke gøre, hvad man vil?

For mig at se er det altså en himmelråbende diskrimination, der er på arbejdsmarkedet på de punkter, og hvis arbejdsmarkedet er, som det påstås fra Socialdemokratiets side, burde man derfor stille forslag om at gribe ind over for de 40 pct., hvor det er fuldstændig frit i dag; alt andet ville være uansvarligt. Det ville da være logisk set fra Socialdemokratiets side.

Jeg har understreget hele tiden gennem dette forløb, at for mig er det enkelte menneske afgørende. For mig er det afgørende, at den enkelte familie kan indrette sig, som den vil, og her på dette beskedne område giver vi så mulighed for at træffe en aftale, og hvis det kan lade sig gøre, kan man komme på deltid og dermed få en bedre familiesituation. Men skurrer det ikke i ørene at høre om den fuldstændig vilkårlige diskrimination fra ingenting til et totalt forbud?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg forstår godt beskæftigelsesministerens behov for at prøve at bortforklare det, han sagde.

Det, der er beskæftigelsesministerens tilgang til alt dette her, er jo helt åbenbart, at det er beskæftigelsesministerens opfattelse, at når der sidder en arbejdsgiver og en lønmodtager over for hinanden som to enkeltpersoner, er det to ligeværdige parter. Men det er meget sjældent tilfældet. Det er det i hvert fald ikke for det store flertal af lønmodtagere, og derfor er det en illusion, beskæftigelsesministeren har som hele sit fundament for lovforslaget: hvis vi nu kan få frakoblet alt, hvad der hedder kollektive overenskomster, der indgås mellem parterne, med de beskyttelser og de muligheder, der er for at have sin tillidsmand i baghånden osv., har vi to ligeværdige parter, der sidder over for hinanden, tilbage.

Det var dét, beskæftigelsesministeren sagde, og den bemærkning vil kunne bruges som begrundelse for at fjerne en hvilken som helst kol-